

сашь, расточавашь за оныя работы, които ти са ревнатъ, които сж Идолити на твоиты похоты, по трапезы, по игры, и най-повѣчето за да насытишь ненасытното сребролюбіе на нѣкоя си владница, и прелюбодѣйца, ты давашь тамъ, гдѣто не прилича, защото гы харизвашь на діаволътъ; но когато давашь за олтарьтъ, сирѣчь за да сж сгради една черква, едно училище, за черковны вещи; кога давашь за да сж изгледа едно сиромашко домородіе, да сж ожени едно сиромашко момиче, да сж откъпи единъ робъ, да сж нахрани едно сираче, ты давашь гдѣто прилича, защото гы подарвашь истинномѹ Богѹ.

Второ, давай колкото трѣбва; веднъждъ единъ кынический философъ(\*) поискалъ отъ царь Антигона единъ талантъ; той мѹ отговорилъ: че това е твърдѣ много за единъ философъ; дрѹгъ пакъ мѹ поискалъ два динара, и пакъ мѹ отговорилъ, че това е много малко за единъ царь, и тѹи мѹ не далъ нищо. На противъ Александра, когато единъ вѣденъ воинъ мѹ попросилъ една малка милость, далъ мѹ единъ градъ; онзи сиромашъ сж смалъ за тая прехзходна дарба, и това е много, рѣкълъ, за единъ сиромашъ воинъ; истина, отговорилъ великодаровитѣтъ царь, нъ това не е много за единъ Александра. Азъ ѹкорявамъ тѣка Антигона, за дѣто не далъ поне два динара на единъ философъ, но не похвалавамъ и Александра, за дѣто подарилъ твърдѣ много одного воина. Колкото трѣбва: сирѣчь сжразмѣрно сж лицето, и нѹждата, и тѹи е пракото; дѣто даваме два динара на единъ просакъ, стигатъ мѹ за да си кѹпи насъщніатъ хлѣвъ, нъ тѣ не стигатъ за препитаніето на единъ испаднѹлъ началникъ, или за вѣното (прикытата) на една сиромашкина мома. Земѣта, когато е жѹдна, не ѹ стигатъ малко капкы вода; трѣбва ѹ единъ голѣмъ, и вѣанъ дъждъ; колкато е нѹждата; толка трѣбва да вѹде и помощь-та, и пакъ, колкато е силата, толка трѣбва да е и милостыната. Богатѣтъ трѣбва да дава много, сиромашътъ малко, и знаете ли, че и двамата имѹтъ заплатата си равна? защото Богъ не гледа на дааніето, но на произволеніето. Двѣ лепты (дѹкатца) была хвърлила онаж вѣдна вѹдокица въ черковнѣя ковчежецъ, въ който богатити хвърляли злато, и сребро, но Христосъ повѣче похвалилъ при-

(\*) Въ старо време имало въ Гръціѹ много секты философскы, междѹ които Кыническата презырала сичко свѣтовно добро, и сж предавала на произволна сиромашіѹ.